

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

PRIPOROČILA

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA

z dne 26. septembra 2019

o izmenjavi in zbiranju informacij o podružnicah kreditnih institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici ali tretji državi, za makrobonitetne namene

(ESRB/2019/18)

(2019/C 412/01)

SPLOŠNI ODBOR EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽¹⁾ ter zlasti členov 3(2)(b), (d) in (f) in členov 16 do 18 Uredbe,

ob upoštevanju Sklepa ESRB/2011/1 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 20. januarja 2011 o sprejetju Poslovnika Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽²⁾ ter zlasti člena 16(3)(e) in členov 18 do 20 Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Končni cilj makrobonitetne politike je prispevati k zaščiti stabilnosti celotnega finančnega sistema, vključno s tem, da se okrepi odpornost finančnega sistema in zmanjša kopičenje sistemskih tveganj.
- (2) Uredba (EU) št. 1092/2010 priznava, da bi morale spremljanje in ocenjevanje možnih sistemskih tveganj temeljiti na širokem nizu pomembnih makroekonomskih in mikrofinančnih podatkov in kazalcev, ter Evropskemu odboru za sistemska tveganja (ESRB) omogoča dostop do vseh informacij, ki so potrebne za opravljanje njegovih nalog v zvezi z makrobonitetnim nadzorom, in pri tem v skladu z zahtevami ohranja zaupnost informacij.
- (3) Tudi drugi organi, ki so pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo – vključno z organi, ki zagotavljajo podporne analize za sprejemanje odločitev makrobonitetne politike –, bi morali imeti dostop do ustreznega niza podatkov in kazalcev, ki so potrebni za opravljanje njihovih nalog. Informacije, ki so zadevnim organom na voljo o podružnicah na njihovih ozemljih, se med državami članicami razlikujejo po obsegu in pogostosti poročanja.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 1.

⁽²⁾ UL C 58, 24.2.2011, str. 4.

- (4) Priporočilo ESRB/2011/3 Evropskega odbora za sistemska tveganja ⁽³⁾ je državam članicam med drugim priporočilo, da zagotovijo, da bodo imeli makrobonitetni organi pooblastilo, da zahtevajo in pravočasno pridobijo vse nacionalne podatke in informacije, ki so pomembni za opravljanje njihovih nalog, vključno z informacijami, ki jih imajo organi za mikrobonitetni nadzor in nadzor trga vrednostnih papirjev, informacijami, ki so zunaj obsega regulacije, ter informacijami o posameznih institucijah, na obrazloženo zahtevo in ob ustrezni ureditvi za zagotovitev zaupnosti. Vendar pa navedeno priporočilo ni moglo predvideti različnih institucionalnih ureditev v zvezi z oblikovanjem in izvajanjem makrobonitetne politike, ki so se vzpostavile v državah članicah od leta 2011. Zato navedeno priporočilo ni posebej obravnavalo nekaterih institucionalnih ureditev, ki so morda potrebne za zagotovitev, da imajo makrobonitetni organi dostop do informacij, ki štejejo za potrebne za opravljanje njihovih nalog, vendar jim niso na voljo.
- (5) Opravljanje čezmejnih finančnih storitev prek podružnic kreditnih institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici ali tretji državi, sedaj predstavlja pomemben del finančnega sistema v številnih državah članicah. V teh državah članicah za nekatere podružnice velja, da (a) so jih pristojni organi določili kot pomembne v skladu s členom 51 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, (b) izpolnjujejo merila za druge sistemske pomembne institucije v skladu s členom 131 Direktive 2013/36/EU, (c) opravljajo kritične funkcije na podlagi evropskega okvira za sanacijo in reševanje ali (d) imajo znaten tržni delež v dejavnostih, ki so pomembne z vidika finančne stabilnosti (v nadaljnjem besedilu skupaj: „podružnice, pomembne za finančno stabilnost“). Pravo Unije ne določa usklajene opredelitve podružnic, pomembnih za finančno stabilnost. Pričakuje se, da se bo obseg opravljanja čezmejnih finančnih storitev prek teh podružnic v prihodnosti povečal, saj se finančno povezovanje v Evropski uniji nadaljuje. Vsak organ, ki je pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, mora imeti možnost, da pridobi nekatere osnovne informacije o vseh podružnicah, ki delujejo v njegovi jurisdikciji in katerih nadrejene kreditne institucije imajo sedež v drugi državi članici ali tretji državi. Namen tega je, da lahko organ vsaj oceni, ali so te podružnice pomembne za finančno stabilnost v državi, v kateri delujejo. Če organ meni, da so pomembne, mora imeti tudi možnost, da pridobi podrobnejše informacije o dejavnostih teh podružnic.
- (6) Podružnice kreditnih institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici ali tretji državi, se razlikujejo po velikosti in pomembnosti. Kjer se te podružnice štejejo kot pomembne za finančno stabilnost v državi, v kateri delujejo, je treba okrepiti sodelovanje med ustreznimi organi države članice gostiteljice in matične države članice. V teh primerih je izmenjava izbranih informacij o nadrejenih institucijah in skupinah, katerih del so te podružnice, potrebna, da se oceni možni dodatni vpliv, ki bi ga lahko imele te podružnice v obdobjih prekomerne rasti posojil ali v krizi. Izmenjava takih izbranih informacij o teh nadrejenih institucijah in skupinah, ki se nanašajo na kapital in finančni vzvod (vključno z zahtevami po ustreznem blažilniku), tveganje financiranja in likvidnostno tveganje, poslovno strategijo in nekatere vidike načrtov sanacije, je prav tako potrebna, da se zagotovi uspešnost makrobonitetne politike v državah članicah gostiteljicah teh podružnic.
- (7) Iz teh razlogov je treba zagotoviti niz informacij, navedenih v priporočilu C, tako da lahko organi, ki so pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, izpolnijo svoje naloge. Te informacije bi se tem organom morale zagotoviti na podlagi obrazložene zahteve in potrebe po seznanitvi ter v mejah veljavnega prava Unije in nacionalnega prava. Kadar ti organi potrebujejo dodatne informacije, da bi lahko opravili svoje naloge in spremljali ali ocenili sistemska tveganja ali oblikovali nove instrumente politike, bi se jim te dodatne informacije morale zagotoviti na podlagi obrazložene zahteve.
- (8) Direktiva 2013/36/EU, zlasti člen 56 Direktive, in Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ ne izključujeta možnosti in ne pomenita ovir za izmenjavo informacij med pristojnimi organi ter organi ali telesi, ki so odgovorni za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah, pri izvajanju njihovih nadzorniških funkcij. Pravo Unije sicer določa okvir za izmenjavo informacij med ustreznimi organi za mikrobonitetne namene, okvir za izmenjavo informacij za makrobonitetne namene pa ni določen.

⁽³⁾ Priporočilo ESRB/2011/3 Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (UL C 41, 14.2.2012, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (9) Centralne banke zbirajo informacije o podružnicah kreditnih institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici ali v tretji državi. Nacionalne centralne banke v Evropskem sistemu centralnih bank se spodbuja, da te informacije izmenjujejo z ustreznimi organi na podlagi obrazložene zahteve in potrebe po seznanitvi, saj se s tem učinkovito olajšuje opravljanje njihovih nalog.
- (10) Dobro zasnovane ureditve za izmenjavo informacij o podružnicah kreditnih institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici ali tretji državi, bi lahko bile v pomoč organom, ki so pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, pri opravljanju njihovih nalog. Uporaba memorandumov o soglasju bi uvedla standardiziranost in predvidljivost ter ustvarila skupno izhodišče glede tega, katere informacije so pomembne za opravljanje njihovih nalog; memorandumi o soglasju so tudi uspešno in učinkovito sredstvo za doseganje cilja, da se vzpostavi kultura izmenjave informacij med ustreznimi organi za makrobonitetne namene. V tej zvezi bi bila lahko nordijsko-baltski makrobonitetni forum ⁽⁶⁾ in zadnji memorandum o soglasju glede sodelovanja in usklajevanja v zvezi s čezmejno finančno stabilnostjo v nordijsko-baltski regiji ⁽⁷⁾ referenčni točki za okvir tesnega sodelovanja med ustreznimi organi.
- (11) V skladu z načelom subsidiarnosti bi morala ustrezeni organ za zbiranje informacij za namene finančne stabilnosti ali makrobonitetne namene izbrati zadevna država članica.
- (12) V skladu s členom 40 Direktive 2013/36/EU lahko pristojni organi držav članic gostiteljic zahtevajo, da jim vse kreditne institucije, ki imajo podružnice na njihovem ozemlju, redno poročajo o svojih dejavnostih v teh državah članicah gostiteljicah. Ta poročila se lahko zahtevajo (i) za informativne in statistične namene, (ii) za določitev podružnic kot pomembnih ali (iii) za nadzorniške namene pristojnih organov držav članic gostiteljic v skladu z Direktivo 2013/36/EU. Ni jasno, ali se lahko informacije, zbrane po navedenem členu, uporabijo tudi za makrobonitetne namene, saj zadevna določba ne razlikuje med mikrobonitetnim in makrobonitetnim nadzorom. Zato bi morala Evropska komisija v okviru pregleda, ki je predviden v členu 513 Uredbe (EU) št. 575/2013, proučiti, ali je treba spremeniti pravo Unije, torej pojasniti, da se lahko informacije od podružnic zbirajo tudi za makrobonitetne namene.
- (13) Za podružnice kreditnih institucij, ki imajo sedež v tretji državi, velja samo nacionalno pravo in nacionalno pravo na tem področju ni harmonizirano na podlagi prava Unije. Po nedavnih spremembah prava Unije, ki jih je uvedla Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾, člen 47 Direktive 2013/36/EU določa, da pristojni nacionalni organi od podružnic kreditnih institucij, ki imajo sedež v tretji državi, zbirajo minimalni niz informacij, ki ga dopolnjujejo vse druge informacije, ki se štejejo za potrebne za celovito spremljanje dejavnosti podružnice. Te informacije bi bilo treba izmenjevati z organi, ki so pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, kjer je to možno in primerno. V okviru zgoraj navedenega pregleda, predvidenega v členu 513 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki naj odgovori na vprašanje, ali je treba spremeniti pravo Unije, torej pojasniti, da se lahko informacije od podružnic zbirajo tudi za makrobonitetne namene, bi morala Komisija tudi proučiti, ali je zbiranje podatkov za te namene od podružnic kreditnih institucij, ki imajo sedež v tretji državi, izvedljivo.

⁽⁶⁾ Nordijsko-baltski makrobonitetni forum (NBMF) je regionalni organ za sodelovanje, ki združuje guvernerje centralnih bank in vodje nadzornih organov. NBMF redno razpravlja o tveganjih za finančno stabilnost v nordijski in baltski regiji in v posameznih državah ter o makrobonitetnih ukrepih in njihovi vzajemnosti, kar je sredstvo za obravnavanje teh tveganj in krepitev regionalnega sodelovanja.

⁽⁷⁾ *Memorandum of Understanding on Cooperation and Coordination on cross-border financial stability between relevant Ministries, Central Banks, Financial Supervisory Authorities and Resolution Authorities of Denmark, Estonia, Finland, Iceland, Latvia, Lithuania, Norway and Sweden*, 31. januar 2018.

⁽⁸⁾ Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L 150, 7.6.2019, str. 253).

- (14) V skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013⁽⁹⁾ (v nadaljnjem besedilu: uredba o EMN) je ECB pristojni organ v zvezi s pomembnimi kreditnimi institucijami v okviru enotnega mehanizma nadzora (EMN). V tej vlogi je ECB odgovorna za nadzor nad pomembnimi kreditnimi institucijami in tesno sodeluje s pristojnimi nacionalnimi organi pri opravljanju svojih nalog v skupnih nadzorniških skupinah, ki jih sestavljajo zaposleni v ECB in ustreznih pristojnih nacionalnih organih. To omogoča nemoteno in takojšnjo izmenjavo informacij, ki se nanašajo na nadzorovane kreditne institucije. Organi, ki so pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, lahko od ECB v njeni nadzorniški vlogi zahtevajo in pridobijo informacije o podružnicah kreditnih institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici.
- (15) V skladu s členom 5(2) uredbe o EMN je ECB odgovorna za ocenjevanje makrobonitetnih ukrepov, ki jih sprejmejo nacionalni organi, in po potrebi za uveljavitev strožjih zahtev za kapitalske blažilnike in uporabo strožjih ukrepov. V tej zvezi spadajo informacije o podružnicah kreditnih institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici ali tretji državi, v kategorijo informacij, ki bi jih ECB lahko potrebovala pri opravljanju teh nalog.
- (16) Pristojni organi držav članic, ki ne sodelujejo v EMN, lahko sodelujejo in izmenjujejo informacije o nadzorovanih kreditnih institucijah v kolegijih nadzornikov, ki so ustanovljeni v skladu s členoma 51 in 116 Direktive 2013/36/EU in so instrument za usklajevanje nadzorniških nalog, povezanih s čezmejnimi dejavnostmi, ki jih opravlja kreditna institucija.
- (17) Ta čezmejni mehanizem za izmenjavo informacij se osredotoča na cilje mikrobonitetnega nadzora. Posledično člena 51 in 116 Direktive 2013/36/EU in Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/98⁽¹⁰⁾, ki določa splošne pogoje za delovanje kolegijev nadzornikov, izrecno ne predvidevajo sodelovanja organov, ki so pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, v ustreznih nadzorniških kolegijih. Kljub temu ima ustrejni pristojni organ matične države članice načeloma možnost, da k sodelovanju na sestanku kolegija nadzornikov povabi druge subjekte, če se vsi člani kolegija s tem strinjajo. Nekatere informacije, ki se nanašajo na kreditno institucijo, ki ji podružnica pripada, in se izmenjujejo v kolegijih nadzornikov, so lahko pomembne za makrobonitetne namene. V tej zvezi se pristojne organe spodbuja, da povabijo ustrezne organe, ki so pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje makrobonitetnih ukrepov ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, k sodelovanju pri obravnavi določenih tem, ki so pomembne za makrobonitetno politiko in o katerih se razpravlja v okviru kolegijev nadzornikov. Če bi te ustrezne organe izrecno vključili med potencialne opazovalce v kolegijih nadzornikov v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/98, bi lahko zagotovili večjo gotovost glede te vloge. Vabljenje predstavnikov makrobonitetnih organov, naj se udeležijo sestankov kolegijev nadzornikov, da bi druge sodelujoče seznanili z makrobonitetnimi tveganji ali regulativnim razvojem na makrobonitetnem področju, bi prav tako lahko bilo koristno za razprave na kolegijih nadzornikov.
- (18) Za zagotovitev skladnega, učinkovitega in uspešnega pristopa k izmenjavi informacij za namene tega priporočila bi moral Evropski bančni organ (EBA) v sodelovanju z ESRB pripraviti smernice za izmenjavo informacij in spremljati izmenjavo informacij. Da se doseže določena stopnja skladnosti informacij, prejetih od ustreznih deležnikov, bi moral EBA vzpostaviti skupni okvir za memorandume o soglasju v sodelovanju z vsemi ustreznimi deležniki.
- (19) To priporočilo ne posega v pristojnosti centralnih bank v Uniji v zvezi z denarno politiko.
- (20) Priporočila ESRB se objavijo potem, ko so bili naslovniki o njem obveščeni ter ko je splošni odbor obvestil Svet Evropske unije o nameri, da jih objavi, in mu dal možnost, da se odzove –

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

⁽¹⁰⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/98 z dne 16. oktobra 2015 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev splošnih pogojev za delovanje kolegijev nadzornikov (UL L 21, 28.1.2016, str. 2).

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

ODDELEK 1

PRIPOROČILA

Priporočilo A – sodelovanje in izmenjava informacij na podlagi potrebe po seznanitvi

Priporočila se, da ustreznimi organi:

1. na uspešen in učinkovit način izmenjujejo informacije, ki so potrebne za opravljanje njihovih nalog, povezanih s sprejemanjem in/ali aktiviranjem ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, in se nanašajo na podružnice v državi članici gostiteljici, ki so podružnice kreditnih institucij s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi. Informacije bi se morale izmenjati na podlagi prejete obrazložene zahteve za informacije v zvezi s temi podružnicami – ob upoštevanju smernic, ki jih izda EBA v skladu s podpriporočilom C(1) –, ki jo predloži ustreznimi organi države članice gostiteljice, ki je pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo. Informacije, ki se izmenjajo, bi morale biti sorazmerne pomembnosti podružnic za finančno stabilnost v državi članici gostiteljici;
2. vzpostavijo memorandume o soglasju ali druge oblike prostovoljnih dogovorov o sodelovanju in izmenjavi informacij med sabo ali z ustreznimi organi tretje države v zvezi s podružnicami v državi članici gostiteljici, ki so podružnice kreditnih institucij s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, kadar vse vpletene strani menijo, da je to potrebno in primerno za lažjo izmenjavo informacij.

Priporočilo B – spremembe pravnega okvira Unije

Priporočila se, da Evropska komisija:

1. oceni, ali v zakonodaji Unije obstajajo ovire, ki organom, pooblaščenim za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, preprečujejo, da imajo ali pridobijo informacije o podružnicah, ki jih potrebujejo za izvajanje teh funkcij ali izpolnjevanje teh nalog;
2. predlaga spremembe zakonodaje Unije, da se te ovire odpravijo, če na podlagi svoje ocene ugotovi, da obstajajo.

Priporočilo C – smernice za izmenjavo informacij in spremljanje izmenjave informacij

Priporočila se, da Evropski bančni organ:

1. izda smernice v skladu s priporočilom A za izmenjavo informacij med ustreznimi organi v zvezi s podružnicami kreditnih institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici, ki bi morale vsebovati seznam informacij, ki se izmenjajo kot najmanjši obseg informacij na podlagi potrebe po seznanitvi ter v mejah veljavnega prava Unije in nacionalnega prava. Ta seznam bi moral vsebovati najmanj postavke informacij iz vsake od naslednjih kategorij:

na ravni podružnice:

- a) sredstva in izpostavljenosti z razčlenitvami;
- b) razčlenitve sredstev v zvezi z ukrepi, usmerjenimi na posojilodajalce;
- c) obveznosti z razčlenitvami;
- d) izpostavljenosti znotraj finančnega sektorja;
- e) informacije, potrebne za določitev drugih sistemsko pomembnih institucij (DSPI);

na ravni nadrejene skupine/nadrejene institucije:

- f) kapital in finančni vzvod;
 - g) financiranje in likvidnost;
 - h) pomembne informacije o podružnicah, kot so poslovna strategija in nekateri elementi načrtov sanacije pri kreditnih institucijah in nadzorniških ocen, ki so pomembni;
2. v sodelovanju z ESRB redno spremlja uspešnost in učinkovitost izmenjave informacij med ustreznimi organi v zvezi s podružnicami kreditnih institucij, ki imajo sedež v drugi državi članici ali tretji državi.

ODDELEK 2

IZVAJANJE

1. Opredelitev pojmov

V tem priporočilu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „podružnica“ pomeni poslovno enoto, ki je pravno odvisen del kreditne institucije in neposredno izvaja vse ali nekatere posle, ki so del dejavnosti kreditne institucije;
- (b) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) „podružnica, pomembna za finančno stabilnost“ pomeni podružnico v državi članici gostiteljici, ki je podružnica kreditne institucije s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi in izpolnjuje katero koli od naslednjih meril:
 - (i) pristojni organ države članice gostiteljice je ugotovil, da je podružnica določena kot pomembna v skladu s členom 51 Direktive 2013/36/EU;
 - (ii) pristojni ali imenovani organ države članice gostiteljice je ugotovil, da podružnica izpolnjuje merila iz člena 131(3) Direktive 2013/36/EU za določitev drugih sistemsko pomembnih institucij (DSPI), v skladu s Smernicami EBA/GL/2014/10 Evropskega bančnega organa ⁽¹⁾;
 - (iii) nacionalni organ za reševanje v državi članici gostiteljici je ugotovil, da v državi članici gostiteljici podružnica opravlja kritične funkcije v smislu točke 35 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
 - (iv) podružnica ima tržni delež, ki presega 2 % katere koli kategorije ali več kategorij izpostavljenosti, določenih v točkah a) in b) člena 133(5) Direktive 2013/36/EU ⁽³⁾;
- (d) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico gostiteljico, kakor je opredeljena v točki (44) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (e) „matična država članica“ pomeni matično državo članico, kakor je opredeljena v točki (43) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (f) „pristojni organ“ pomeni javni organ ali telo, ki je v skladu z nacionalnim pravom priznan in pooblaščen za nadzor kreditnih institucij kot del delujočega sistema nadzora v zadevni državi članici, in ECB v skladu s členom 9(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013;
- (g) „memorandum o soglasju“ pomeni prostovoljni dogovor o načrtovanem medsebojnem sodelovanju ustreznih organov ter podrobnostih glede podatkov in informacij, ki se izmenjujejo, v skladu z veljavnimi zakoni in drugimi predpisi;
- (h) „ustrezni organ“ pomeni:
 - 1. organ, ki je pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, na primer s tem povezanih podpornih analiz, kar med drugim vključuje:
 - i. imenovani organ v skladu s poglavjem 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU ali členom 458(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - ii. ECB v skladu s členom 9(1) Uredbe (EU) št. 1024/2013;
 - iii. makrobonitetni organ s cilji, ureditvijo, nalogami, pooblastili, instrumenti in odgovornostjo ter drugimi značilnostmi, določenimi v Priporočilu ESRB/2011/3;
 - 2. pristojni organ.

⁽¹⁾ Smernice Evropskega bančnega organa z dne 16. decembra 2014 o merilih za določitev pogojev uporabe člena 131(3) Direktive 2013/36/EU (CRD) v zvezi z oceno drugih sistemsko pomembnih institucij (DSPI) (EBA/GL/2014/10).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁽³⁾ Kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878.

2. Merila za izvajanje

1. Za izvajanje tega priporočila se uporabljajo naslednja merila:
 - (a) treba je upoštevati načelo potrebe po seznanitvi in načelo sorazmernosti, ob upoštevanju cilja in vsebine vsakega priporočila;
 - (b) izpolniti je treba posebna merila za skladnost z vsakim priporočilom, ki so določena v Prilogi.
2. Naslovniki poročajo ESRB in Svetu o ukrepih, ki so jih sprejeli na podlagi tega priporočila, ali ustrezno utemeljijo vsako neukrepanje. Poročila morajo vsebovati najmanj:
 - (a) informacije o vsebini in časovnem okviru sprejetih ukrepov;
 - (b) oceno delovanja sprejetih ukrepov ob upoštevanju ciljev tega priporočila;
 - (c) podrobno utemeljitev za vsako neukrepanje ali odmik od tega priporočila, vključno z zamudami.

3. Časovni okvir za nadaljnje ukrepanje

Naslovniki poročajo ESRB in Svetu o ukrepih, ki so jih sprejeli na podlagi tega priporočila, ali ustrezno utemeljijo vsako neukrepanje v skladu z naslednjim časovnim okvirom:

1. *Priporočilo A*
 - (a) Do 31. decembra 2020 ustrezni organi predložijo ESRB in Svetu vmesno poročilo o izvajanju priporočila A.
 - (b) Do 31. decembra 2024 ustrezni organi predložijo ESRB in Svetu končno poročilo o izvajanju priporočila A, pri čemer upoštevajo morebitne spremembe nacionalnega prava in prava EU ter smernic EBA.
2. *Priporočilo B*

Do 31. decembra 2022 Komisija predloži ESRB in Svetu poročilo o izvajanju priporočila B.
3. *Priporočilo C*

Do 31. decembra 2023 EBA predloži ESRB in Svetu poročilo o izvajanju priporočila C.

4. Spremljanje in ocenjevanje

1. Sekretariat ESRB:
 - (a) nudi pomoč naslovnikom z zagotavljanjem koordiniranega poročanja in ustreznih predlog ter, kjer je potrebno, podrobnejšim določanjem postopka in časovnega okvira za nadaljnje ukrepanje;
 - (b) preverja nadaljnje ukrepanje naslovnikov in jim nudi pomoč, če zanjo zaprosijo, ter splošnemu odboru prek Usmerjevalnega odbora predloži poročila o nadaljnjem ukrepanju.
2. Splošni odbor oceni ukrepe in utemeljitve, ki jih sporočijo naslovniki, ter lahko, kjer je primerno, presodi, da to priporočilo ni bilo upoštevano in naslovnik ni ustrezno utemeljil, zakaj ni ukrepal.

V Frankfurtu na Majni, 26. septembra 2019

Vodja sekretariata ESRB
v imenu splošnega odbora ESRB
Francesco MAZZAFERRO

PRILOGA

MERILA ZA SKLADNOST S PRIPOROČILI**Priporočilo A – sodelovanje in izmenjava informacij na podlagi potrebe po seznanitvi**

Za priporočilo A so določena naslednja merila za skladnost.

Podpriporočilo A(1) – uspešnost, učinkovitost in sorazmernost pri izmenjavi informacij

1. Ustrezni organi bi morali na podlagi obrazložene zahteve organa, ki je pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, zbrati in izmenjati najmanj naslednje kategorije informacij: informacije, določene v točkah a) do e) podpriporočila C(1), v zvezi z vsemi podružnicami, poleg tega pa tudi informacije, določene v točkah f) do h) podpriporočila C(1), v zvezi s podružnicami, pomembnimi za finančno stabilnost.
2. Ustrezni organi bi morali poročati ESRB in EBA o vseh vprašanih, ki se pojavijo pri izmenjavi informacij.
3. Potem ko EBA objavi smernice v skladu s podpriporočilom C(1), bi morali ustrezni organi izmenjati najmanj niz informacij, naveden v teh smernicah, na podlagi obrazložene zahteve organa, ki je pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo.
4. Pri izmenjavi informacij bi bilo treba upoštevati naslednja vodilna načela:
 - a. izmenjava informacij bi morala temeljiti na obrazloženi zahtevi organa, ki je pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo v državi članici gostiteljici, zahtevane informacije pa bi morale biti potrebne za opravljanje teh nalog, ob upoštevanju načela potrebe po seznanitvi;
 - b. informacije, ki se izmenjajo, bi morale biti sorazmerne pomembnosti podružnic za finančno stabilnost v državi članici, ki zahteva informacije;
 - c. organi, ki so pooblaščeni za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, bi morali upoštevati informacije, ki so že na voljo, preden zahtevajo informacije od drugih ustreznih organov;
 - d. ustrezni organi bi morali zagotoviti zahtevane informacije brez odlašanja;
 - e. ustrezni organi bi morali v mejah veljavnega pravnega okvira uporabiti svoja pooblastila za zbiranje zahtevanih informacij, če teh informacij še nimajo na voljo;
 - f. ustrezni organi bi morali uporabiti obstoječe predloge za poročanje, kadar je to mogoče;
 - g. ustrezni organi bi morali poslati podatke v uporabniku prijaznih formatih, ki omogočajo nadaljnjo samodejno obdelavo podatkov;
 - h. ustrezni organi bi morali vzpostaviti ureditev za zaupno pošiljanje informacij, če je to potrebno;
 - i. organ, ki prejme informacije, bi moral zagotoviti najmanj enako raven zaupnosti informacij kot organ, ki je informacije poslal.
5. Neukrepanje organov, ki so pooblaščeni za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo v državi članici gostiteljici, bo štel za dovolj obrazloženo, če bo obstajal dokaz, da v njihovi državi članici ni podružnic, pomembnih za finančno stabilnost, ali če bodo organi izjavili, da imajo vse informacije, ki so potrebne za opravljanje njihovih nalog. Neukrepanje ustreznih organov bo štel za dovolj obrazloženo, če niso prejeli nobene obrazložene zahteve za informacije, ki bi jo predložil ustrezni organ v državi članici gostiteljici, ki je pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo.

Podpriporočilo A(2) – mehanizmi za sodelovanje in izmenjavo informacij

1. Ustrezni organi bi morali zagotoviti, da se v vseh prostovoljnih dogovorih, na primer v memorandumih o soglasju, med drugim določi splošno načelo vzajemne izmenjave informacij v skladu z načeli sodelovanja med ustreznimi organi in standardi za izmenjavo informacij na podlagi zahteve, ki so določeni v podpriporočilu A(1).
2. Štelo bo, da ustrezni organi upoštevajo podpriporočilo A(2), če bodo zagotovili dokaz o obstoju teh prostovoljnih dogovorov ali izjavili, da lahko prosto izmenjujejo informacije v skladu s podpriporočilom A(1) brez sklenitve takih prostovoljnih dogovorov.
3. Neukrepanje ustreznih organov bo štelo za dovolj obrazloženo, če bo obstajal dokaz, da v njihovi državi članici ni podružnic, pomembnih za finančno stabilnost, ali če bodo organi, ki so pooblašteni za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, izjavili, da imajo vse informacije, ki so potrebne za opravljanje njihovih nalog, ali da ni bilo ali niso prejeli nobene obrazložene zahteve za informacije.

Priporočilo B – spremembe pravnega okvira Unije

Za priporočilo B so določena naslednja merila za skladnost.

Evropska komisija bi morala oceniti, ali so potrebne spremembe zakonodaje Unije, da se organom, ki so pooblašteni za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, zagotovijo informacije, potrebne za opravljanje njihovih nalog, tako da bo veljalo najmanj naslednje:

1. informacije v zvezi s kategorijami, naštetimi v podpriporočilu C(1), ki jih pripravi EBA, se lahko redno zbirajo na podlagi obrazložene zahteve organa, ki je pooblaščen za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo;
2. dodatne informacije se lahko zbirajo na podlagi občasne obrazložene zahteve organov, ki so pooblašteni za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo;
3. možno je zbiranje in/ali izmenjava informacij v skladu s priporočilom A in informacij, ki niso na voljo ustreznim organom, zlasti glede na člene 40, 47 in 56 Direktive 2013/36/EU ter člen 84 Direktive 2014/59/EU, predvsem v zvezi z izmenjavo informacij o nekaterih elementih načrtov sanacije ⁽¹⁾;
4. opredelitev pomembne podružnice za namene člena 51 Direktive 2013/36/EU ustrezno upošteva vidike finančne stabilnosti v državi članici gostiteljici;
5. jasno je, da lahko organi, ki so pooblašteni za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo, sodelujejo v kolegijih nadzornikov kot opazovalci glede na člena 51 in 116 Direktive 2013/36/EU.

Evropska komisija bi morala tudi proučiti možnost, da se informacije s seznama, ki ga pripravi EBA v skladu s podpriporočilom C(1), vključijo v Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/98, Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/99 ⁽²⁾ in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 680/2014 ⁽³⁾, da se pristojnim organom zagotovi dostop do enakega niza informacij kot organom, ki so pooblašteni za sprejemanje in/ali aktiviranje ukrepov makrobonitetne politike ali za opravljanje drugih nalog v zvezi s finančno stabilnostjo.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/99 z dne 16. oktobra 2015 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z določitvijo operativnega delovanja kolegijev nadzornikov v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 21, 28.1.2016, str. 21).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

Priporočilo C – smernice za izmenjavo informacij in spremljanje izmenjave informacij

Za priporočilo C so določena naslednja merila za skladnost.

Podpriporočilo C(1) – smernice o izmenjavi informacij

Smernice za izmenjavo informacij, ki jih izda EBA, bi morale med drugim vključevati:

- (a) predlogo memoranduma o soglasju, ki jo lahko uporabijo stranke, vključene v izmenjavo informacij, in ki omogoča nadaljnje prilagoditve, ki so po mnenju teh strank potrebne;
- (b) dodatna načela za uspešno in učinkovito izmenjavo informacij;
- (c) formate za poročanje in predloge za izmenjavo informacij;
- (d) specifikacijo minimalnega niza informacij, določenega v podpriporočilu C(1), vključno s seznamom postavk, ki se na podlagi obrazložene zahteve izmenjajo za vse podružnice, in seznamom postavk, ki se na podlagi obrazložene zahteve izmenjajo za podružnice, pomembne za finančno stabilnost.

Podpriporočilo C(2) – spremljanje uspešnosti in učinkovitosti izmenjave informacij

1. Organ EBA bi moral v sodelovanju z ESRB spremljati uspešnost in učinkovitost izmenjave informacij med ustreznimi organi na podlagi informacij, ki jih zagotovijo ti organi.
 2. Na podlagi informacij, prejetih od ustreznih organov v skladu z merilom za skladnost 2, ki je relevantno za podpriporočilo A(2), in informacij, prejetih od ESRB, bi moral organ EBA redno, najmanj enkrat letno, poročati ESRB o uspešnosti in učinkovitosti izmenjave informacij med ustreznimi organi, vključno s številom zahtev za informacije in odzivnim časom, ter o sklenjenih memorandumih o soglasju.
-